

Češkemu imamo na stotine fabrik za sadne konzerve. V teh krajih ne vidiš nikdar kruha s putrom. Pač pa jedo delavci, kmetje, vojaki itd. kruh z marmelado, to je s cukrom skuhanim sadjem, ki je izrečno zdrava, cena, tečna jed. Kos kruha z marmelado je na vsak način veliko tečnejša in boljša jed, nego črna skuhanata cikorija s komisom. Na ta način bi se ljudstvu pomagalo do boljših življenjskih sredstev, kmetu pa bi se dalo priložnost, prodati svoje sadne pridelke za primerno ceno in izboljšati s tem sploh gospodarski položaj. Žalibog, da se ravno na Avstrijskem na to ni nikdar mislilo. Medtem ko imamo na Nemškem in Angleškem na stotine takih prepotrebnihih fabrik, jih imamo v Avstriji komaj 20, ki pa se tudi hudo za obstanek borijo. Ni čuda, — pri nas košta celi vagon ja-boljk komaj 700 kron. Ako bi se pa hotelo iz teh jabolk marmelado napraviti, porabilo bi se zanjo najmanjše za 5000 kron cukra. Prav velikankega gospodarskega pomena bi torej bilo, da se zniža davek na sladkor. Te in edneake nazore je razvil g. Ornig na omenjenem zborovanju. Mislimo, da mu gré zato velika hvala in da mu mora biti vsakdo hvaležen, kdor ima srce za ljudstvo.

V. Vesjak v Ptuj je po svojem poklicu žnidar, ali polet njegovega duha ga nosi v višine politike. Kadar ravno ne hazardira pri Mahoriču, takrat tudi ne krpa strganih sukenj. Mi smo mu že enkrat priporočali, da naj se drži šivanke, ali V. Vesjak ne vpoštevá našega nasveta. V njegovem srcu gori ogenj slovenskega narodništva in kadar pokuri ta ogenj z Mahoričevro kapljico, takrat je oče Vesjak ves iz sebe. Hitro mu mora Mahorič kvarte v roko stisniti, drugače prične Vesjak „narodno“ divjati. In tako je postal oče Vesjak „narodni mučenik“ v Ptuj. Dosegel je sicer mnogo časti. Prvič se ga smatra kot mojstra v „ferblanju“. Drugič pa je general naših ljubih „krigerjev“, pri katerih pa vkljub vsemu narodnjaštvu nemško komandira. Drugač pa ni poseben prijatelj nemščine, kar bomo takoj videli. Vesjak postal je namreč zopet enkrat narodni mučenik. V svoji generalski prevzetnosti pisal je namreč zvezi zdru-g v Ptuj drobno pisemce, ki se glasi z vsemi svojimi gorostasnimi napakami in kozli tako-le:

„Sehr geehrter Verbandsobmann! Aut ih Schreiben vom 22. Septemner 1910, beantwortet mein fernbleiben von Verbandsitzungen und Versammlungen rechtfertige ich mich mit folgenden gründe: I. Am 25./4. 1909, bei der Sitzung im Bierquale Roschker wurde ich vom einem Vorstandsmitglied ohne einem Grund angerempelt wo Sie als Obmann mich verteidigten und meine Partei ergriffen, somit wusteten um was sich handelt. Die folge dieser anrempelung war speter eine Gerichtsverhandlung bei welcher alle Zeigen sammt dem Verbandsobmann alles gesehene ableugneten und kurz nichts hören noch sehen wollten. Dacher ich als Beieideter Lügner vor dem Gericht gestanden bin; dabei wollgedacht Ehrenmänner bleibten Ehrenmänner!!! II. Bei der drauffolgenden Sitzung im Rathaus Salle, sind einige Herrn!!! mit solchen Muegeln zu der Sitzung erschienen dass die Arbeit störten und Spitaekeln machten wie im einer Judenschulle, Pfui Teufel!!! Geehrter Herr Obmann auch haben Sie sich hier machtloos gezeigt wo ihre schwäche mein vorgenommenes fernbleiben wie aus Punkt I erwente Gründe bekräftigte. Geehrter Herr Obmann! bemerkt muss es werden wenn Sie eine Eihischt haben, so werden Sie einsehen dass ein Mann der bisher Ordnung liebt bei so einem Fall nicht bei wohnen kann. Noch weniger sich nur einer Ehre zählen kann, noch im solcher mite zu verbleiben. III. Sehr geehrter Herr Obmann! Was weitere Vorwürfe

betrifft eine Eregung im Volke, muste ich Ihnen kurz sagen die Mitlieder unserer Genossenschaft sind mit meiner Schritt vollkommen einverstanden, auf das andere Pöbl wird keine rücksicht genommen. Weiters was wegen der Drohung der Verofentlichung anbelagt wurde es mich sehr freuen wen Sie auch mein Schreiben beilegen würden, das die Welt auch die Schattenseite des Verbandes sehen würde nicht aber blos die Schattenseite einer Genossenschaft welche nicht einmal sovill Schatten das sich einge Vorstandsmitglieder des Verbandes ihre gechitteten Mahl und bartigen Häupter kühlen könnten (Genossenschafts-siegel) am 28. Sept. 1910 Der Obmann! V. Wesjak m/p. —

To je torej originalno pismo našega Vesjaka. Ne vemo, v kateri slovenski šoli se je oče Vesjak nemščine naučil; ali to vemo, da obsega to pismo najmanje 3 krat toliko napak kakor besed!!! Dve stvari so posebno lepe. Prvič beseda „beieideter Lügner“ (zapriseženi lažnik). Torej oče Vesjak pravi sam o sebi, da je „beieideter Lügner“. Bog se vendar usmili njegove modrosti. Ves Ptuj se za trebuh drži, ko sliši to Vesjakovo besedo. Vbogi „beieideter Lügner!“ Drugič pa se je general „krigerjev“ prav fino izrazil, ko je rekel „auf das (!) andere Pöbl (!) wird keine rücksicht genommen.“ Ptujski obrtniki so torej Vesjaku „Pöbel“, menda zato, ker ne hazardirajo z njim. Zapomnite si to psovko, vi ptujski obrtniki, ki ste doslej še s tem človekom iz nekakega usmiljenja občevali. No, to grozovito pisemce Vesjaka napravilo mu je mnogo sitnosti. Vsakdo se ravno ne pusti od enega Vesjaka psovati in žaliti, pa čeprav je možakar general takih „krigerjev“, ki nikdar komisa jedli niso. In tožili so ga. Pri sodniji pa so se Vesjaku pričela kolena tresti in milo je prosil, da se mu naj odpusti. Zavezal se je, da javno svojo žalitev prekliche, da plača poleg tega 50 kron v mojsterko bolniško blagajno in vse nastale troške. Tožbo je zastopal naš dr. pl. Plachki, ki je to Vesjakovo obveznost sprejel in potem tožbo umaknil. Tako je oče Vesjak dokazal, kaj pomeni beseda „beieideter Lügner“. In tako je postal narodni mučenik. Priporočamo ga slovenskim terciarkam v molitev.

Hofrat dr. Ploj je glasom poročil slovenskih listov izjavil, da ne bode več kandidiral. Mož je pa tudi v zadnjem času že premnogo doživel. Vsi so ga zapustili in celo njegovi najboljši prijatelji mu obračajo hrbet. Sam je ostal in tema se dela okoli njega. Mi smo že od zadnjih državnoborskih volitev sem prorokovali, da bode ta gospod politično umrl. Njegova politika bila je namreč vedno dvojezična. Doma se je delal vedno za najradikalnejšega Slovenca, za brezobzirnega prijatelja kmetov, na Dunaju pa je bil ponižni hlapec vsake vlade in je na vsak migljaj te vlade izdal kmetске interese. To se ne dá zanikati in že zaradi te dvojezičnosti je bil dr. Ploj v političnem življenju nemogoč. Poleg tega ni hotel razumeti razvitek političnega življenja in je stal vedno na svojem starem „konzervativnem stališču“. To stališče je prazna fraza in z frazami ne more nikdo za dalje časa zasigurati svojo politično eksistenco. Pozabiti se pa tudi ne sme, da je bil Ploj vedno grozoviti politični sebičnik. Vso svojo politiko je uravnal vedno tako, da bi zlezal na kak višji stoliček, najraje v ministerski portfelj. Zato je bilo njegovo delovanje osebno in malenkostno. Najhuje pa je, da si dr. Ploj v javnem življenju ni zamogel ohraniti čistega imena. Ako kdo zaradi političnih zmot ali zaradi prevelike moči svojih nasprotnikov propade, ostane zato še vedno po-

štenjak. Pri Ploju pa stoji stvar povsem drugače. On je napovedal svoj politični bankrot z omadeževanim imenom. Mi ne bomo zopet preiskovali, v koliko je bil ljubljanski list „Slovenec“ opravičen, da je imenoval Ploja „Verbrecher nach § 128“ in da je hujskal nanj državnega pravdnika ter mu obetala ječo od enega do pet let. Ali vsekakor bi se moral Ploj tega madeža očistiti. On tega ni storil. In tako gré kot človek, ki se mu je vrglo v obraz očitanje zločina, v penzijo. Tako žalostno konča človek, ki je v ptujsko-ormožkem okraju in sploh na spodnjem Stajerskem igral precejšno politično vlogo, ki so ga prvaški listi hvalisali kot nekakega slovenskega odrešenika, ki je imel v brezvestni gonji proti Nemcem in naprednjakom prvo besedo in ki je zdaj sam, zapuščen od vseh, umazan.

Zoper Ploja bevskajo zdaj najhujše slovenski klerikalci. Ti ljudje so navajeni najgrših psovok; in vendar jim zdaj psovok primanjkuje, katerimi bi hofrata Ploja umazali. Mi Ploja prav gotovo ne branimo in nam tega niti najhujši nasprotnik ne more očitati. Ali od klerikalcev ni zaslužil dr. Ploj toliko blata; kajti v svojem srcu bil je vendar vedno nazadnjaškega mišljenja in v svojem življenju je vedno klerikalstvu koristil. Sicer pa ne pozabimo nekaj: Pri zadnjih državnoborskih volitvah so ravno klerikalci za Ploja agitirali. Vsakdo je bil „brezverec“ in „antikrist“, kdor ni Ploju svoj glas oddal; procesije so delale za Ploja in prižnice so zlorabljali zanj. Danes pa — vpijejo isti klerikalni agitatorji, da je Ploj „Verbrecher nach § 128“. Iz tega pač sledi, da klerikalcem ni prav nič za osebno čast. Vkljub vsemu temu, kar danes Ploju opravičeno ali neopravičeno očitajo, imeli bi ga klerikalci še vedno v svoji sredi in hvalili bi ga še vedno raz prižnic, ako bi se pokoril komandi dr. Korošca. Največje lumpe bi napravili klerikalci za slovenske poslance, samo ako bi ti Korošcu pete lizali. „Pfui Teufel“ čez take politikastre!

Proti nemški šoli v sv. Lenartu slov. gor. so prvaki že na vse mogoče načine hujskali. Naravnost sramotno je, kaj ti ljudje počenjajo, kadar se gré proti potrebam ljudstva. Poštenost in ljubezen do bližnjega je tej bandi postranska stvar. Neka vboga a poštena žena v sv. Lenartu pošilja svojega otroka v nemško šolo, ker izpozna veliko potrebo nemške vzgoje. S poštenimi sredstvi prvaki niso mogli ženo za slovensko, oziroma utrakvistično šolo pridobiti. Zato so nahujskali njenega gospodarja in ta je revni ženski iz grdega narodnega sovraštva stanovanje odpovedal. Edino zato torej, ker hoče revna žena svojega otroka izobraziti, vrgli so jo prvaki hujskači iz stanovanja. Ali nemški „Schulverein“ se je revice takoj usmilil in ji je preskrbel primerno stanovanje v nemški društveni hiši. Sram naj bode hujskače, ki v svoji prvaki zagriženosti ne poznajo nobenega usmiljenja. S takimi nasilnimi sredstvi seveda ne bodejo zatrli nemške šole. Davno že bodejo prvaki hujskači iz površja izginili, ko bode nemška šola v sv. Lenartu še cvetela in pravo izobrazbo razširjevala!

Proti nemški šoli v Cirkšaku hujskajo prvaki na naravnost zločinski način. Ti brezvestni ljudje ščujejo naravnost v prelivanje krvi. Mnogo smo že od slovenskih voditeljev v boju proti nemškim šolam doživeli, ali kar se dela v Cirkšaku, to

Mesna draginja in Maggijeve kocke

Mesno draginjo se lažje prenaša, ako gospodinja goveje meso ne le zaradi juhe izkuha, marveč ako vzame v svrhu priprave goveje juhe izvrstne in praktične Maggijeve kocke á 5 h, medtem ko goveje meso enkrat praži, drugič pa zopet za pljučno pečenko, guljaš itd. porabi.

Maggijeva kocka je izdelana iz najboljšega mesnega ekstrakta in vsebuje vse dodatke naravne goveje juhe. Razpusti se v vreli vodi takoj in da krožnik gotove goveje juhe, ki se odlikuje s krepkim do-brim okusom in ki se da porabiti kakor domača goveja juha ne samo kot zakuhana juha, marveč tudi k drugimi jedili, kakor zelenjavo, sosi, ragu itd.

Pri nakupu naj se zahteva izrečno prave Maggijeve kocke á 5 h in naj se pazi na ime „Maggi“ in varstveno znamko „križeva zvezda“.